

Forslag

til

Lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger.

Fremsat den 22. august 1977 af *ministeren for skatter og afgifter*.

For bygninger, herunder ombygninger og forbedringer, der igangsættes i tidsrummet fra den 1. september 1977 til den 31. december 1980, forhøjes den i afskrivningslovens § 22, stk. 1, 1. pkt., nævnte afskrivnings-sats på 6 pct. til 9 pct. for det indkomstår, hvori bygningen (ombygningen

eller forbedringen) er færdiggjort og taget i brug til det formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning, og for det efterfølgende indkomstår. Ved overdragelse af en nyopført bygning kan erhververen foretage den eller de således forhøjede afskrivninger, som ikke har kunnet foretages af tidligere ejere.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget går ud på, at der for visse erhvervsbyggerier, der igangsættes inden for tidsrummet fra den 1. september 1977 til den 31. december 1980 sker en forhøjelse af den sats, hvormed der kan foretages afskrivning for de to første år, hvori der kan afskrives på bygningen efter afskrivningsloven.

De bygninger, for hvilke der bliver adgang til den forhøjede afskrivning for de to første år, er de bygninger, som omfattes af reglerne om begyndelsesafskrivninger på 6 pct. årligt i afskrivningslovens § 22, stk. 1, 1. punktum. Det drejer sig her i første række om bygninger som omhandlet i afskrivningslovens § 18, stk. 1 a, dvs. driftsbygninger inden for landbrug, pelsdyravl, fjerkræavl, dambrug, fiskeri, skovbrug, gartneri, industri, butikshandel og håndværk, sportshaller, benzinstationer, vognvaskerier, fragtmandscentraler, lagerbygninger, der benyttes i forbindelse med de nævnte virksomheder, og lagerbygninger inden for engros-handel. Endvidere gælder det for eventuelle driftsbygninger af anden art knyttet til de nævnte bygninger, jfr. afskrivningslovens § 22, stk. 4 og 5.

For bygninger som de nævnte går de gældende regler om afskrivnings-satserne i afskrivningslovens § 22, stk. 1, 1. punktum, ud på, at der i anskaffelsesåret og hvert af de følgende 9 indkomstår kan foretages skattemæssig afskrivning med indtil 6 pct. af anskaffelsessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 2 pct. af anskaffelsessummen.

Nærværende lovforslag går ud på, at for det første år, hvor der kan afskrives på bygningen, dvs. for det år, hvor bygningen er færdiggjort og taget i brug til det afskrivningsberettigede formål, kan afskrivningen i stedet for med indtil 6 pct. foretages med indtil 9 pct. af anskaffelsessummen. Samme forhøjelse af afskrivningssatsen fra 6 til 9 pct. skal ske for det efterfølgende indkomstår.

Det er alene for de to første år efter færdiggørelsen og ibrugtagelsen, at afskrivningssatsen forhøjes til de 9 pct. I de følgende 8 indkomstår gælder derfor den sædvanlige 6 pct.-sats for begyndelsesafskrivningerne. Den forhøjede afskrivning for de to første indkomstår tilkommer den, der første gang efter

opførelsen og ibrugtagelsen er ejer, selv om den pågældende eventuelt er en anden end den oprindelige bygherre. I tilfælde af salg af ejendommen kan den forhøjede afskrivning for det andet år efter ibrugtagelsen godt tilkomme en anden ejer end den, der har kunnet foretage forhøjet afskrivning for det første år.

Ved fuld udnyttelse af de fremskyndede afskrivningsmuligheder vil forslaget medføre et provenutab i afskrivningsperiodens to første år. Det kan anslås til ca. 80 mill. kr. i 1978 og ca. 160 mill. kr. i hvert af årene 1979 og 1980. Heraf skønnes henholdsvis ca. 30 og ca. 60 mill. kr. at være provenutab for kommunerne. I 1981 og 1982 vil provenutabet gradvis aftage, fordi der efter forslaget ikke vil være mulighed for forhøjede begyndelsesafskrivninger på erhvervsbygninger, der sættes igang den 1. januar 1981 eller senere.

I det omfang de forhøjede begyndelsesafskriv-

ninger ikke kan rummes inden for den skattepligtige indkomst i afskrivningsperiodens to første år, må det forventes, at andre afskrivninger, f. eks. saldoafskrivninger på maskiner, vil blive udskudt til senere år. Derved vil de foran anslåede provenutab blive fordelt over en længere årrække.

Det beløb, der i alt kan afskrives på en erhvervsbygning, svarer til anskaffelsessummen. Hvis den foreslåede adgang til at forhøje afskrivningerne i afskrivningsperiodens to første år udnyttes fuldt ud, og skatteyderen desuden vælger at afskrive med de fulde 6 pct. pr. år i de næste 8 år, vil forhøjelsen af begyndelsesafskrivningerne bevirke, at den efterfølgende periode, hvor der ved fuld udnyttelse kan afskrives med 2 pct. om året, afkortes fra 20 år til 17 år. Lovforslaget vil derfor bevirke, at afskrivningerne i slutningen af afskrivningsperioden nedsættes, således at provenuet af indkomstkatten til den tid forøges.

Uddrag af afskrivningsloven.

(Lovbekendtgørelse nr. 557 af 17. november 1976 om skattemæssige afskrivninger m. v.).

§ 18. Skattemæssig afskrivning efter reglerne i § 22 kan foretages på følgende bygninger, der benyttes erhvervsmæssigt:

- a) driftsbygninger inden for landbrug, pelsdyravl, fjerkræavl, dambrug, fiskeri, skovbrug, gartneri, industri, butikshandel og håndværk, sportshaller, benzinstationer, vognvaskerier, fragtmændscentraler, lagerbygninger, der benyttes i forbindelse med de nævnte virksomheder, og lagerbygninger inden for engroshandel,
- b) biografer, teatre, forlystelsesetablisser, forsamlingsbygninger, selskabslokaler, hoteller, restauranter, skoler, alderdoms- eller plejehjem, der omfattes af § 7 i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, garager og laboratorier samt lagerbygninger, der benyttes i forbindelse med de nævnte virksomheder,
- c) bygninger eller lokaler, der er beliggende i eller i umiddelbar tilknytning til bygninger af den under a) og b) nævnte art og tjener driften af den virksomhed, hvortil disse bygninger anvendes. Reglen finder under samme betingelser anvendelse på udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende,
- d) andre bygninger, som på grund af deres opførelsesmåde eller andre ganske særlige omstændigheder må antages at være udsat for en sådan fysisk forringelse, at deres værdi ikke vil blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan tillade, at reglerne i stk. 1, litra a)-b), anvendes på bygninger, som efter rådets skøn kan sidestilles med de dér nævnte.

Stk. 3. Afskrivning kan ikke foretages på kontorbygninger, jfr. dog stk. 1, litra c)-d), eller bygninger, der anvendes til beboelse eller hertil knyttede formål. Beboelsesbygninger, der benyttes erhvervsmæssigt og er beliggende i udlandet, kan dog gøres til genstand for skattemæssig afskrivning, når de

på grund af ganske særlige omstændigheder, herunder navnlig klimatiske forhold, er udsat for fysisk forringelse som nævnt i stk. 1, litra d).

§ 19. — — —

§ 20. Anvendes kun en del af en bygning til formål, der berettiger til afskrivning efter § 18, kan skattemæssig afskrivning kun foretages på den del af anskaffelsessummen, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte bygningsdels etageareal.

Stk. 2. Anvendes under 30 pct. af bygnings etageareal til formål, som berettiger til afskrivning, kan der dog kun afskrives på bygningen, såfremt det nævnte etageareal udgør mindst 300 kvadratmeter.

§ 21. På udgifter til ombygning eller forbedring kan skattemæssig afskrivning foretages efter afskrivningssatserne for den bygning eller installation, de vedrører, jfr. §§ 22-23.

§ 22. På de i § 18, stk. 1, litra a), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 6 pct. af anskaffelsessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 2 pct. af anskaffelsessummen. Ved anskaffelsesåret forstås det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres og tages i brug til et formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte afskrivningssatser forhøjes, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 50 år efter opførelsen. Forhøjelsen udgør forskellen mellem på den ene side den afskrivningssats, som skulle anvendes, såfremt bygningen skulle afskrives med lige store årlige beløb over levetiden, regnet fra opførelsen, og på den

anden side den i stk. 1, 2. punktum, nævnte afskrivningssats.

Stk. 3. På de i § 18, stk. 1, litra b), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 4 pct. af anskaffessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 1 pct. af anskaffessummen. Reglen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 100 år efter opførelsen.

Stk. 4. Afskrivningssatserne i stk. 1, jfr. stk. 2, finder dog anvendelse på bygninger eller lokaler af den i § 18, stk. 1, litra b), nævnte art, når de på den i § 18, stk. 1, litra c), nævnte måde er knyttet til en bygning, der omfattes af § 18, stk. 1, litra a). Såfremt en bygning, der omfattes af § 18, stk. 1, litra a) eller b), på den foran nævnte måde knytter sig til en bygning, for hvilken afskrivningssatserne forhøjes i medfør af stk. 2 eller stk. 3, 3. punktum, gælder de forhøjede satser også for den tilknyttede bygning.

Stk. 5. Afskrivning på de i § 18, stk. 1, litra c), nævnte bygninger m. v. sker efter afskrivningssatserne for den bygning, hvortil de er knyttet.

Stk. 6. Afskrivning på de i § 18, stk. 1, litra d), og § 18, stk. 3, 2. punktum, nævnte bygninger sker efter afskrivningssatserne i stk. 3.

§ 23. — — —

§ 24. Inden for de i § 22 og § 23, stk. 1, jfr. stk. 3, angivne rammer kan den skattepligtige placere de dér nævnte afskrivninger efter ønske i de enkelte indkomstår.

Stk. 2. Undlades afskrivning efter § 23, stk. 2, helt eller delvis, medfører det ikke ret til forhøjede skattemæssige afskrivninger i senere indkomstår eller til at udstrække afskrivningerne over en længere periode end den, hvorover installationen ellers kunne afskrives.

Stk. 3. Afskrivning kan ikke foretages i det indkomstår, hvori bygningen afhændes eller nedrives eller installationen afhændes, udskiftes eller nedtages endeligt.

Stk. 4. Ophører den skattepligtige med at anvende bygningen til formål, der berettiger til afskrivning, kan skattemæssig afskrivning på bygningen ikke foretages i de indkomstår, hvor sådan anvendelse ikke har fundet sted.

§ 24 A. — — —

§ 25. Skattemæssig afskrivning skal foretages særskilt for hver enkelt bygning og hver enkelt installation. Såfremt installationer vedrørende en bygning er anskaffet samtidig og afskrives med samme sats, kan afskrivning dog foretages under ét for de pågældende installationer. Hvor en bygning og dens installationer er anskaffet samtidig og afskrives med samme sats, kan afskrivning også foretages under ét.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til ombygning eller forbedring.